

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pintér Gyula ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek a Koppányi & tényi Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 2. napján kelt 24.G.40.780/2009/28. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés és a II. rendű felperes részéről benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit részben megváltoztatja és a marasztalás összegét 9.352.198,- (Kilencmillió-háromszázötvenkettőezer-egyszázkilencvennyolc) Ft-ról 7.825.798,- (Hétmillió-nyolcszázhuszonöt ezer-hétszázkilencvennyolc) Ft-ra leszállítja;

a II. rendű felperes által az elsőfokú eljárásban felhívásra fizetendő illeték összegét 94.000,- (Kilencvennégyezer) Ft-ról 185.600,- (Egyszáznyolcvanöt ezer-hatszáz) Ft-ra felemeli, míg az alperes által fizetendő elsőfokú eljárás illetékét 332.000,- (Háromszázharminckettő ezer) Ft-ról 240.400,- (Kettőszáznegyvenezer-négyszáz) Ft-ra leszállítja;
egyebekben helyben hagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 139.300,- (Egyszázharminckilencezer-háromszáz) Ft másodfokú perköltséget, és az államnak az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 45.540,- (Negyvenöt ezer-ötszáznegyven) Ft fellebbezési eljárási illetéket az adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés és csatlakozó fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az I. rendű felperes és az alperes 2006. március 16-án megbízási szerződést írtak alá, amely tartalma szerint mind megbízási, mind vállalkozási elemeket tartalmazott a szolgáltatás teljesítése vonatkozásában. Az I. rendű felperes megbízottként azt vállalta, hogy az előfizetők részére az alperes szolgáltatásait képviseli, azt reklámozza és promótálja, a szolgáltatás iránti igényeket elektronikus felületen rögzíti, az alperes által rendelkezésére bocsátott D. készüléket leszállítja, felszereli, aktiválja, beüzemeli, az előfizetői szerződést az alperes nevében megkötö, valamint a megbízó utasításai szerint a készülékeket szükség szerint szervizeli. A felek a díjazásról a 2.5. pont szerint a 10. számú mellékletben állapodtak meg. Az 5. pont szerint a felek a szerződést határozatlan időtartamra kötötték, melyet bármelyik fél 30 napos felmondási idővel felmondhatott. A 6. pontban a felek kijelentették, hogy a szerződés csak írásban módosítható. A 10. számú melléklet értelmében az alperes technikai eszközeinek kiszállításaért, felszereléséért és beüzemeléséért az előfizető részére 8.000,- Ft + áfa, az új előfizetők szerzéséért 2.000,- Ft + áfa, míg az előfizetői szerződésekkel kapcsolatos adminisztrációs feladatok maradéktalan elvégzéséért 1.000,- Ft + áfa összegű díjat érvényesíthetett az I. rendű felperes. A megállapodás a pénzügyi és számlázási rendelkezésekről, a számla formai kellékeiről is kikötéseket tartalmazott.

A felek 2007. február 21-én a vállalkozási szerződés 1. számú módosítását írták alá. Ebben többek között a szolgáltatási díjra és jutalékra vonatkozó 10. számú mellékletet úgy módosították, hogy a D. technikai eszközeinek kiszállítása, felszerelése, beüzemelése, az új előfizetők szerzése, a szerződéskötésekkel kapcsolatos adminisztrációs feladatok maradéktalan elvégzése 8.000,- Ft + áfa összegre változott.

A 2007. április 26-án kelt levéllel az alperes a megbízási szerződést 30 napos felmondási idővel felmondta, a szerződés így 2007. május 26. napján megszűnt.

Az I. rendű felperes 2007. június 19-i fizetési határidővel 4.489.200,- Ft összegű vállalkozási díjról számlát állított ki, amelyben szerepelt a szerelési díj, az adminisztrációs díj, valamint a jutalék. A számla értékét az alperes nem fizette meg, annak ellenére, hogy azt nem vitatta. A 242 db külön felszerelt 580.800,- Ft és a 788 db együtt felszerelt 945.600,- Ft összegű társzkészülék ellenértékét az alperes ugyancsak nem fizette ki, annak ellenére, hogy az elszámolásába beállította, és a 2007. márciusi időszakot megelőzően is ezek ellenértékét teljesítette az I. rendű felperes által kibocsátott számláknak megfelelően.

A 2008. november 5-én kelt megállapodásban az I. rendű felperes az alperessel szemben fennálló követelését a II. rendű felperesre engedményezte, az alperes azonban a jogelőd perből való elbocsátásához nem járult hozzá.

Az I. rendű felperes az elsőfokú bíróságra 2007. november 28-án benyújtott fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a módosított

keresetében az alperest 10.728.277,- Ft tőke és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. Az általa igényelt összegből 4.372.752,- Ft volt a vállalkozási díj összege, ezen túlmenően különböző összegeket érvényesített az általa meghatározott jogcímenek. 1.518.000,- Ft tőke és ennek 2007. május 27-től a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére az elmaradt haszon mint kártérítés jogcímén kérte kötelezni az alperest.

Ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a rendes felmondásról a szerződés 5. pontja 30 napos határidővel rendelkezik, ezért a felek között 2007. május 26-ig állt fenn a jogviszony. Az előjegyzésben elektronikusan fennálló telepítéseket, amely 1.520 regisztrált igénybejelentést tartalmazott, nem végezhetette el, ezért a felszerelni nem tudott készülékek vonatkozásában ezen összegű elmaradt hasznára keletkezett. Mindezek igazolására hivatkozott és csatolta az alperes ügyvezető igazgatójának 2007. május 7-én kelt levelét, amelyben szerepelt az, hogy további készüléket a felmondási idő alatt nem áll szándékukban biztosítani.

A társkészülékek felszerelése vonatkozásában 242 db külön felszerelt társkészülékkel összefüggésben 580.800,- Ft, míg a 788 db együtt felszerelt társkészülék vonatkozásában 945.600,- Ft összegű igényrel élt. Rámutatott arra, hogy a felek egyező előadása értelmében a 2.000,- Ft + áfa összegű társkészülék díja 2006. május 16. napjától érvényes szerződés értelmében a külön felszerelt társkészülékek tekintetében a felperes részére jár, ezt a 2007. február 21-i szerződésmódosítás nem érintette. Álláspontja szerint a szerződés nem különböztette meg azt, hogy együtt vagy külön szerelésről van-e szó. Kiemelte azt is, hogy az alperesi elszámolás ugyancsak elszámolhatónak tüntette fel ezen igényeket. Kifejtette, hogy az alperes az egyes számlákban ezek ellenértékét ugyancsak teljesítette. A társkészülékek felszerelése körében egyezően mind a külön, mind az együttes szerelésnél a webes rögzítéssel és az adminisztrációval kapcsolatos feladat felmerült. Ezen igényeivel kapcsolatban a szerződés ráutaló magatartással történő módosítására hivatkozott, továbbá arra, hogy csak a 2007. március és április havi szerelések díját kéri, mivel ezt megelőzően ez a felek között elszámolásra került.

Az alperes az ellenkérelmében a vállalkozási díjat meghaladó kereset elutasítását kérte.

Az elmaradt haszon körében mind a jogalapot, mind az összecszerűséget vitatta. Arra hivatkozott, hogy a felmondási időben nem volt szerződéses kötelezettsége az előregisztrációk alapján azok I. rendű felperes általi elvégeztetésére. A szerződés olyan kikötést nem tartalmazott, hogy a 30 napos felmondási idő alatt az alperesnek a tevékenységet biztosítani kell, ennek hiányában pedig az I. rendű felperes részére nem járhat díj. Részéről szerződésszegő magatartás nem merült fel, ezért az I. rendű felperes kárigénnyel sem élhet.

A társkészülékek felszerelése körében arra utalt, hogy a 2.000,- Ft + áfa/db összeget az I. rendű felperes csak akkor igényelhetette, ha külön szerelte fel a készüléket, együttes szereléskor ez nem járt. Az elszámolásba ezeket csak tájékoztató jelleggel állította be. 2007. március 1-jétől az I. rendű felperest nem illeti

meg ezen szerelési díj, mivel 2007. február 21-én a megbízási szerződést módosították.

A Fővárosi Bíróság a 2010. szeptember 2-án kelt 24.G.40.780/2009/28. számú ítéletében, melyet a 2011. január 4-én kelt 32. sorszámú végzésével javított ki, kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 9.352.198,- Ft tőkét, ebből 4.372.752,- Ft tőke után 2007. június 20. napjától a kifizetésig, 901.367,- Ft tőke után 2006. október 20-tól a kifizetésig, 1.439.279,- Ft tőke után 2008. november 15-től a kifizetésig 356.400,- Ft tőke után 2007. május 19-től a kifizetésig, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 1.091.060,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy az ítélet 7.825.798,- Ft tőke tekintetében előzetesen végrehajtható. Kötelezte a II. rendű felperest, hogy a Magyar Állam külön felhívására fizessen meg 94.000,- Ft az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, míg az alperest, hogy a Magyar Állam külön felhívására fizessen meg 332.000,- Ft, a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozata indokolása szerint az elmaradt haszonnal kapcsolatban az alperes jogi álláspontját osztotta. A szerződés az előregisztrációk teljesítésére, elvégzésére vonatkozó kötelezettséget az alperes számára nem tartalmazott. A rendes felmondás 30 napos időszakára sem tartalmazott a szerződés 5. pontja az alperes számára foglalkoztatási kötelezettséget. Tartalma alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez vállalkozási díj igénynek volt tekinthető, az előregisztrációkat azonban nyilvánvalóan a felperes nem teljesítette. Az alperes a szerződést nem szegte meg, a Ptk. 318. §-a és 339. §-ában foglalt feltételek nem álltak fenn. A jogellenesség, a felróhatóság, az ok-okozati összefüggés, valamint a kár is hiányzott, mint a kereset jogalapja, ezért e vonatkozásban az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor alaposnak találta a társkészülékek felszerelésével kapcsolatos felperesi igényt. E körben az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes nyilatkozatát, amely az okiratoknak megfelelt, elfogadta és mérlegelte. Rámutatott arra, hogy az alperesi elszámolás mind az együttesen, mind a külön felszerelt társkészülékeket elszámolhatónak tüntette fel. Ezen túlmenően az I. rendű felperes által becsatolt és kifizetett számlákban ezen tételek ugyancsak szerepeltek. A 2006. március 16-i szerződés a 2.000,- Ft + áfa összegű díj tekintetében valóban nem tett különbséget az együttesen és külön felszerelt társkészülékek vonatkozásában. A 2007. február 21-i módosítás ezt nem érintette, továbbá az alperes elszámolhatónak tüntette fel és teljesítette is bizonyos számlákban. Az alperes, egyebekben e körben érdemi nyilatkozatot nem tett, ezt meghaladóan a jogalapot, összegszerűséget, a felszerelést, azok mennyiségét és mértékét nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság a külön felszerelt 580.800,- Ft és az együttesen felszerelt 945.600,- Ft összegű igényeket alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezést, a II. rendű felperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be.

Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a II. rendű felperes 580.800,- Ft és 945.600,- Ft összegű igényeinek az elutasítását.

Arra hivatkozott, hogy a 2006. március 16-án kötött megbízási szerződés 10. számú mellékletében a 8.000,- Ft + áfa az I. rendű felperesnek az eszközök felszereléséért, beüzemeléséért járt. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott 2.000,- Ft + áfa díj nem a társkészülékek felszerelésére, hanem az új előfizetők szerzésére vonatkozott, ez a díjazás pedig akkor illette meg az I. rendű felperest, ha az alperesi társaságnak szerzett előregisztrációt. Ezt követően a felek szóban módosították a forgalmazói jutalékukra vonatkozó megállapodást, amely a társkészülékek szerelésére vonatkozott. A társdekóder beszereléséért abban az esetben számolt el az alperes 2.000,- Ft + áfát, amennyiben a társdekóder beszerelése későbbi időpontban történt mint a fődekóder beszerelése. Amennyiben azzal egy időben került sor a felszerelésre, úgy összesen 8.000,- Ft + áfa volt a felszerelés díja, amely már magában foglalta a társdekóder beszerelési költségeit is. A szóbeli megállapodást követően a felek között ennek megfelelően történt a teljesítési igazolás kijavítása, valamint ennek megfelelően küldte meg az I. rendű felperes a számláját, és az alperes, az így kiállított számlának megfelelő kifizetéseket eszközölt.

2007. február 21-én a felek módosították a megbízási szerződést és a 10. számú melléklet helyébe más szövegrész került, amely szerint minden szerelésre kizárólag 8.000,- Ft + áfa jutalék volt elszámolható. A felperesi teljesítésigazolások is ennek megfelelően kerültek kiállításra, melyet a megbízási szerződés 2.4. pontjában foglaltaknak megfelelően a felperes jogosult lett volna kifogásolni a számla kiállítását megelőzően, azonban ilyen kifogással nem élt.

Az alperes soha nem teljesített külön díjazást együttesen felszerelt társkészülékek vonatkozásában, ezt a felperes soha nem kifogásolta, az alperes által megküldött teljesítésigazolások megküldését követően. A külön felszerelt társkészülékek vonatkozásában a megbízási szerződés módosítása véglegesen eltörölte a korábban szóbeli megállapodás alapján a külön felszerelt készülékek alapján teljesített 2.000,- Ft + áfát.

A II. rendű felperes a csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az alperest további 1.265.000,- Ft + 20 % áfa, valamint ezen összeg 2007. május 27-től a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezni, valamint másodfokú perköltségben is marasztalni.

Arra hivatkozott, hogy elfogadhatatlan lenne a szerződés olyan értelmezése, amely szerint az alperest a szerződés fennállása alatt nem terhelte volna kötelezettség, azaz a megbízást teljesítő megbízottat el kellett volna látnia a szükséges anyagokkal annak érdekében, hogy hozzá juthasson az őt megillő díjhoz. A szerződés fennállása alatt havonta átlagosan 1.000 db új telepítést végzett el, ennek díja egy kártyás készüléknél 8.000,- Ft + áfa/db, kétkártyás készüléknél 9.000,- Ft + áfa/db volt. A telepítéssel összefüggésben átlagosan 5.500,- Ft + áfa

költség merült fel, így minimálisan a már előjegyzésben lévő telepítések elmaradása miatt elmaradt haszna a felszerelni nem tudott készülékek miatt 1.518.000,- Ft. Megismételte, amit már az elsőfokú eljárásban is előadott, hogy a kérdéses időszakban 1.520 regisztrált igénybejelentővel rendelkezett, így a szolgáltatás teljesítése vonatkozásában a szükséges feltételek teljes mértékben adottak voltak. Ezzel összefüggésben az elsőfokú eljárásban csatolta az alperes ügyvezetője által írt azon levelet, amelyben elismerte, hogy nem állt szándékában a részére további készüléket biztosítani a felmondási idő alatt. Mindez egyértelműen bizonyítja az alperes szándékos, felróható, szerződésszegő magatartását.

A II. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében - a csatlakozó fellebbezésével nem érintett rész kivételével – az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a II. rendű felperes csatlakozó fellebbezésében érintett rész vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése alapos, a II. rendű felperes csatlakozó fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül, azaz kizárólag azokban a kérdésekben kellett állást foglalnia, hogy a II. rendű felperest megilleti-e a felmondási időre érvényesített, elmaradt haszon mint kár iránti igény, továbbá a társkészülékek felszerelésével kapcsolatos többletdíj.

Az elsőfokú bíróság a tényállást érdemben helyesen állapította meg és helytálló jogi indokolással utasította el a felperesnek az elmaradt haszon iránti követelését, míg megalapozatlanul kötelezte az alperest a társkészülékekkel kapcsolatban díj fizetésére.

Az elmaradt haszonnal összefüggésben, tény, hogy az I. rendű felperes és az alperes 2006. március 16-án kötött szerződést, amit a felek 2007. február 21-én módosítottak. A szerződés alapján az alperes 2007. április 26-án a szerződést felmondta. A felmondás tényét és azt, hogy a szerződésben rögzített 30 napos határidő lejártával a felek között a szerződés megszűnt, egyik fél sem vitatta.

A 2007. április 26-án kelt felmondásban a felmondás oka nem szerepelt, azonban az elsőfokú eljárásban csatolt alperesi jogi képviselőtől származó 2007. szeptember 6-án kelt levélből kiderült, hogy az alperes részéről a felmondásra azért került sor, mert az I. rendű felperes nem megfelelő minőségben teljesített, továbbá 5 hétnél régebbi előregisztrációk voltak, amelyek minden forgalmazótól elvonásra kerültek. A felmondás oka azonban a jelen perbeli jogvita elbírálása szempontjából irreleváns, mert jelen pernek nem tárgya a felmondás jogszerűségének vizsgálata.

A felperes a kártérítési igényét mint elmaradt haszon iránti követelését arra alapította, hogy az alperes a 30 napos felmondási idő alatt nem biztosította a részére azokat a készülékeket, amelyeket az előregisztrációban rögzített megrendelő részére felszerelhetett volna.

Az alperes szerződésszegésével kapcsolatban az alperes 2007. május 7-én kelt levelére hivatkozott, ebben a levélben pedig konkrétan arra, hogy az alperesi ügyvezető nyilatkozott úgy, hogy nem áll módjukban további berendezéseket a rendelkezésére bocsátani és értelmetlen lenne egy újabb osztásba bevonni, mivel a szerződése hamarosan megszűnik. Önmagában azonban ez a levél az alperes szerződésszegő, felróható magatartásának bizonyítására nem alkalmas, figyelemmel arra a tényre is, hogy a felek által aláírt szerződésben nem volt konkrét határidő megjelölve arra vonatkozóan, hogy a felszerelendő készülékeket mikor, milyen ütemezésben kell szolgáltatnia az alperesnek az I. rendű felperes részére ahhoz, hogy a megrendelőnek fel tudja szerelni.

Az elsőfokú bíróság a 2009. május 21-én kelt 2. számú végzésében többek között arra kötelezte a felperest, hogy az 1.518.000,- Ft összegű elmaradt haszon iránti kárigénye vonatkozásában a meghíúsult teljesítéseket igazolja. Az elsőfokú bíróság az ugyanezen a napon kelt 2.-IV. számú végzésével a peres feleket a perbeli jogaikra és kötelezettségeikre, a bizonyításra, a bizonyítás előterjesztésére részletesen kioktatta.

Az elsőfokú bíróság felhívására a felperes a 2009. július 9-én tartott tárgyaláson becsatolta az alperesi weboldalról származó előregisztrációkat, amely a 2007. április 26-i állapotot rögzítette. Ebből a másodfokú bíróság megállapította, hogy az előregisztrációk nagyobb hányadát az 5 hetesnél régebbi előregisztrációk képezték, amiket - a fent már idézett alperesi jogi képviselőtől származó levél szerint - nemcsak az I. rendű felperestől, hanem minden forgalmazótól elvontak annak érdekében, hogy az előfizetők felé vállalt, a telepítésre vonatkozó kötelezettségének az alperes határidőben eleget tudjon tenni.

Mindebből az következik, hogy a II. rendű felperesnek az alperes jogellenes felróható magatartására vonatkozóan további bizonyítási indítványt kellett volna előterjesztenie, azaz azt, hogy a 2007. április 26-tól 2007. május 26-ig terjedő időszakban más vállalkozók részére úgy biztosította a beszerelendő készülékeket, hogy azokat az I. rendű felperestől vonta el, azaz hátrányára más vállalkozók előnyhöz jutottak.

Mivel a II. rendű felperesnek az alperes jogellenes, felróható magatartását nem sikerült bizonyítania, ezért az elsőfokú bíróság erre hivatkozással megalapozottan utasította el a felperesnek ezen igényére vonatkozó keresetét.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperesnek a társkészülékek felszerelésével kapcsolatban előterjesztett többlet díj igényét arra tekintettel találta alaposnak, hogy ezek a tételek a kifizetett számlákban szerepelnek és ezt a 2007. február 21-i szerződésmódosítás nem érintette. Az elsőfokú bíróságnak ez az álláspontja téves

és iratellenes is, mivel a 2006. március 16-án kelt szerződés 10. számú mellékletében, amely a forgalmazói jutalékokat és a számla adatait tartalmazza, az I. rendű felperest három tételből álló díjazás illette meg, amelyet a 2007. február 21-én kelt módosítás úgy változtatott meg, hogy a korábbi három tevékenységre meghatározott három díj helyett ugyanazon három tevékenységre kizárólag 8.000,- Ft + áfa összegű díjat határoztak meg a felek. Ezt erősítette meg az alperesi ügyvezető 2007. október 8-án, amely szerint a 2007. március 1-jei szerződés módosításig számolták el a külön időpontban felszerelt társdekóderekért a 2.000,- Ft + áfa szerelési többlet díjat.

Mindezekon túlmenően az II. rendű felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy a társkészülékek felszerelésére – akár együtt, akár külön történt – a 2007. március 1-jei teljesítést követően az alperes külön díjazást fizetett volna. Bizonyítatlanság hiányában a felperes 580.800,- Ft és 745.600,- Ft összegű többlet szerelési díjra vonatkozó keresete megalapozatlan.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta az elsőfokú eljárási illetékre kiterjedően is, és a II. rendű felperes 1.526.400,- Ft összegű kereseti kérelmét elutasította, míg az 1.518.000,- Ft elmaradt haszon vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása miatt az elsőfokú eljárásban lerovandó illeték összege is megváltozott, azt a másodfokú bíróság a pernyertesség pervesztesség arányához igazítva módosította.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, míg a II. rendű felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kell a II. rendű felperesnek az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét megfizetnie, amely az alperes által lerótt 91.600,- Ft fellebbezési eljárási illetékből és a 47.700,- Ft összegű ügyvédi munkadíjból áll. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg és azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A csatlakozó fellebbezés eredménytelenségére tekintettel kell az Itv. 64. §-a alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 45.540,- Ft összegű csatlakozó fellebbezési eljárási illeték összegét megfizetnie az államnak külön felhívásra.

Budapest, 2011. év április hó 28. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő